

Liběšický Poutníček

roč.21, č.28 10.7. 2022

10.7. Ne 15. neděle v mezidobí
Mše svatá v **10.00 v Liběšicích**, v 15.00 v Domoušicích
v 18.00 v Jesenici – pro děti na táboře

11.7. Po památka sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
Mše sv. v 18.00 v Jesenici – pro děti na táboře

12.7. Út úterý 15. týdne v mezidobí
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci,
v 18.00 v Jesenici – pro děti na táboře

13.7. St památka sv. Jindřicha a Kunhuty

Adorační den za nová povolání a za rodiny
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích
v 18.00 v Jesenici – pro děti na táboře

14.7. Čt památka bl. Hroznaty, mučedníka, premonstráta
Návrat dětí z letního dětského tábora v Jesenici u Rakovníka

15.7. Pá památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve

dorační den a noc naší farnosti
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
zakončení a úklid letního dětského tábora v Jesenici u Rakovníka
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích

16.7. So památka Panny Marie Karmelské
Mše sv. v 18.00 v Liběšicích – s nedělní platností

17.7. Ne 16. neděle v mezidobí
Mše svatá v **10.00 v Liběšicích**,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

- I v letošním roce se můžete těšit na vystoupení souboru multiinstrumentalistů **Musica da Chiesa** na historické hudební nástroje, kteří k nám zavítají tentokrát **v pátek 19.8. v Liběšicích od 18-ti hodin**. Uslyšíme tradiční interprety otce Jaroslava Konečného a jeho kolegu Tomáše Najbrta.
- Během letního dětského tábora nebudou obvyklé odpolední nebo večerní bohoslužby. Během letních prázdnin můžete aktuální pořad bohoslužeb na každý týden sledovat také v našem webovém kalendáři www.libesice.com/kalendar.
- V neděli **24. července** v 17.00 bude tradiční **poutní mše svatá** ke cti svatého Jakuba v kostele v **Hřivicích**. Další poutní mše svaté budou teprve upřesněny.

Poutníčkova

příloha
roč.21, č.28

Amoris Laetitia
Family
Year 2021 - 2022

- ❖ Požehnání pro všechny farniky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Je zapotřebí dozrát ve víře, aby naše smýšlení a jednání splnuly s evangeliem

(Papež František, 10.7.2022)

Evangelium z dnešní liturgické slavnosti svatých patronů Říma opakuje slova, jimiž se Petr obrací na Ježíše: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha!“ (Mt 16,16). Petr pronáší toto vyznání víry nikoli na základě svého lidského chápání, nýbrž díky vnuknutí nebeského Otce (srov. verš 17). Pro rybáře Šimona, zvaného Petra, tak začala pout: ještě totiž uběhne mnoho dní, než plný význam těchto slov prostoupí jeho život a zcela jej zpřevrací. Také ve víře existuje „učňovský čas“, který se týkal rovněž apoštola Petra a Pavla, podobně jako každého z nás. I my věříme, že Ježíš je Mesiáš, Syn živého Boha, avšak je zapotřebí času, trpělivosti a veliké pokory, aby naše smýšlení a jednání plně splnuly s evangeliem.

Apoštol Petr něco takového bezprostředně zakusil. Vzápětí poté, co Ježíši vyznal svou víru, odmítá Ježíšovu předpověď o utrpení a odsouzení k smrti, protože ji nepovažuje za slučitelnou s Mesiášem. Dokonce má pocit, že musí Mistra pokárat, ovšem ten se k němu obrací slovy: „Jdi mi z očí, satane! Pohoršuješ mě, neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské!“ (verš 23).

Zamysleme se, zda se totéž nestává také nám. Opakujeme Krédo a pronášíme ho s vírou, avšak při těžkých životních zkouškách jakoby vše kolísalo. Vede nás to k tomu, abychom Pánovi odmlouvali, vzpouzeli se kvůli domnělé nespravedlnosti a namítali, že přeci musí existovat jiné, přímější a méně namáhavé cesty. Zakoušíme rozervanost věřícího člověka, který věří v Ježíše a důvěřuje mu, ale současně vnímá, že je obtížné Jej následovat a hledá jiné stezky než Mistrovny. Svatý Petr prožil toto vnitřní drama a potřeboval čas k dozrání. Zpočátku jej představa kříže děsila, ale na konci života srdnatě dosvědčil Pána až do té míry, že se – podle tradice – dal ukřižovat hlavou dolů, aby se nepodobal Mistru.

Také apoštol Pavel se ubírá vlastní cestou, rovněž on prošel pomalým dozráváním víry, během něhož zakusil chvíle nejistoty a pochybností. Zjevení Zmrtvýchvstalého na cestě do Damašku je třeba nahlížet jako počátek cesty, na níž se Apoštol vyrovnával s krizemi, selháními a ustavičnou trýzní, kterou nazývá „ostnem v těle“ (srov. 2 Kor 12,7). Pouť víry není pro nikoho, ani pro Petra s Pavlem a žádného jiného křesťana, pouhou procházkou, ale je to náročná a někdy trpká trasa. Také Pavel poté, co se stal křesťanem, se musel postupně naučit, jak být křesťanem až do morku kostí, a to především skrze zkoušky.

Ve světle těchto zkušeností svatých apoštolů Petra a Pavla se každý z nás může ptát: Když vyznávám víru v Ježíše Krista, činím tak za vědomí, že se musím stále učit, anebo se domnívám, že „už jsem vše pochopil“? A dále: ve zkouškách a nesnázích klesám na mysli a stěžuji si, anebo se učím tomu, jak je přetvořit v příležitost k důvěře vůči Pánu? Jak totiž Pavel píše Timotejovi, „Pán nás vysvobodí ode všeho zlého a zachrání pro své nebeské království“ (2 Tim 4,18). Kež nás Panna Maria, Královna apoštolů, učí, jak je napodobovat a každý den pokročit na cestě víry.